

og efter at Svinene ere komne bort, ere Cierne urolige med Hensyn til, hvad de skulle gjøre med det Dvrigte. Derfor er man nødt til vedblivende at holde Vagt. Der er imidlertid et Par Indvendinger mod Paragrafen, som jeg ikke skal skjule. Den ene er fremkommet i Landssthinget fra et veterinærmyndigt Medlem, idet han sagde, at den kunde vække Uro. Den Indvending er jeg ikke bange for; thi naar Bestemmelsen kun anvendes i angrebne Egne og paa en forstandig Maade, idet den Paagældendes Opgave ifølge denne Regel kun skal være at undersøge og gjøre Meddelelse til Politimesteren. — om at meddele Noget til Offentligheden er der jo ikke Tale — kan Foranstaltningen anvendt paa den Maade, være rigtig. I anden Retning nærer man den Betænkelse med Hensyn til Veterinærerne, at de kunne være smittebærende. Som bekjendt, er der nogen Frygt hos Befolkningen for, at naar en Veterinær, en Dyrlæge kommer fra en syg Besætning til en sund, kan han bære Smitten med sig. Jeg troer ikke, at det er rigtigt. De Vedkommende vil naturligtvis sørge for at desinficere sig, navnlig hvis han kommer fra Nedslagning og Obduktion; men i det Hele taget antager man jo, at Læger og Dyrlæger ikke kunne betragtes som smittebærende. Naar det ikke var Tilfældet, ved jeg ikke, hvad det skulde blive til med Mennesker eller Dyr. Saa vidt kan man ikke gaa i sin Frygt, men der kan være Tale om, naar der er en stærk angrebet Egn, at de udmeldte Mænd kunde være smittebærende, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at noget Saabant foreligger til Dato ikke. Derfor kan jeg give det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgtreds (B. Holm) nogen Hæft i, at man ikke skal overdrive Frygten og ikke skal male Fanden paa Vaagen. Indtil Dato anslaa jeg Forholdet saaledes, at for hver 5000 Besætninger i Danmark er der forekommet Tilfælde i een. Derfor kan jeg indrømme og være enig med dem, der konstatere, at i Gjennemsnit, i det Hele og Store er Sundhedstilstanden god. Naar Forholdet er saaledes — og der har jeg taget de af mig i forrige Uge omtalte forekommende Tilfælde med, og jeg har andet Steds sagt, hvorledes jeg har foretaget Beregningen — tror jeg, at det er at gaa for vidt i sin Frygt, naar man siger, at det ikke kan gaa an. Altsaa jeg mener fremdeles at maatte anbefale Bestemmelsen. Naar man har villet have en Vonningsbestemmelse ind, kan jeg ikke finde det rigtigt. Man kan sige til Sogneraadene, at naar de anse det for nyttigt at give Bederlag, saa kunne de udrede det af Sogneis Kasse. De kunne naturlig-

vis ikke give fast Vøn — saa vilde vi jo faae Tusinder af Lønnede Embedsmænd — men her, ligesom vi kjende det ved Sigshj og i lignende Tilfælde, kunne Kommunerne, naar de ikke kunne finde Noget, der vil paatage sig det frivillig, give Bederlag. Jeg tror, at der ikke er Noget i Veien for, at enhver Kommune kan finde Mænd til dette Hverv, der ville udføre det forsvareligt, og at man blandt Landboerne, som der jo er Tale om, vil kunne finde Mænd, der ere egnede dertil. Det ærede Medlem siger, at disse Mænd maatte være Dyrlæger, jeg har nærmest tænkt mig to Mænd, der fulgtes ad, da det jo giver mere Betryggelse, og man er vant dertil. Det er en høist mærkværdig Misforstaaelse af det ærede Medlem, thi Hensigten med Bestemmelsen er jo netop at hjælpe paa Dyrlægerne og spare deres Tid, saa at de ikke skulde komme, før det er fornødent. Jeg kan ikke sige, at en Kommune ikke skulde kunne udmelde en Dyrlæge til dette Hverv, men Meningen er virkelig ikke, at det skal være Dyrlæger. Jeg tror at kunne sige, at denne Lov kan vedtages uforandret, men jeg kan slutte mig til en Tanke, som er kommen frem fra et Par ærede Medlemmer her, at den Bemyndigelse, der staar i § 3, og som et Medlem fra Bræsto Amt (D. Christensen) misforstod i særlig Grad — thi § 3 handler kun om Døsepladser og lignende Tilfælde — bør have en Udvidelse, idet det kan være ganske rigtigt, som det er sagt, at man kan paabhyde Tilsyn ogsaa ved Slagterier, men derimod anser jeg det ikke for rigtigt, at optage udtrykkelige Bestemmelser om Erstatningen. Det tror jeg, kan gøres efter et Skjøn, om jeg maa sige. Hvis man vil give udtrykkelige Bestemmelser derom, vil det være en Slags Animering til at komme med syge Dyr. Thi at syge Dyr kunne fremkomme til Slagterierne, er ikke umuligt, skjøndt høist usandsynligt, og derfor kan det være rigtigt, for at gaa til det Yderste i Sikringsforanstaltninger, at gjøre det muligt, om man kunde sætte Tilsyn med Slagterier. Det vil kunne gøres ganske simpelt ved at udlade i § 3 tredie Linie Ordene: „med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser“, saa har man givet Paragrafen en mere almindelig Affattelse. Det kan naturligvis ogsaa gøres paa anden Maade.

Jeg skal med det Samme, da der havde været Tale om Endringer til Lovforslaget, tillade mig at sige, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) og ogsaa Andre have været inde paa, at man kunde begrænde Loven paa en anden Maade, end jeg har foreslaaet, erkjender jeg godt, at den Tanke, jeg for-